

SMALL BLUES TRAP

http://www.lifo.gr/articles/music_articles/108746

Κάποτε, σ' έναν παλιότερο δίσκο των Small Blues Trap, το “Red Snakes & Cave Bats” [Shelter Home Studio] του 2010, ο Ηλίας Ζάικος –η ψυχή των blues στην Ελλάδα εδώ και 30+ χρόνια μαζί με το συγκρότημά του Blues Wire– έγραφε:

Ο Ζάικος γράφει από καρδιάς και πιάνει την ουσία, το είναι, αυτού τού ξεχωριστού γκρουπ, που τα δίνει όλα, πάντα με σημείο αναφοράς το blues, τόσο στα live, όσο και στη δισκογραφία.

«Οι Small Blues Trap αγαπούν τα μπλουζ. Αναντίρρητα. Μαζί όμως αγαπούν και τους ήχους του κόσμου και της καρδιάς, την αχλύ των βάλτων της Λουιζιάνα, τα ξεκούρδιστα πιάννα, τις ασπρόμαυρες ταινίες, τη μυρωδιά του Αιγαίου, τις βροχερές νύχτες στους αυτοκινητόδρομους, τις μεταλλικές κιθάρες, τα φορεμένα ρούχα και τα ροζιασμένα χέρια. Και πάνω απ' όλα αγαπούν να σκέφτονται, να προβληματίζονται και να δημιουργούν. Παιδιά σαν τους Small Blues Trap, ζώντας στην ελληνική επαρχία, παλεύοντας με θεούς και δαίμονες, είναι οι αληθινοί ήρωες της προσπάθειας για κάτι καλύτερο στη μουσική μας πραγματικότητα. Από τη Μαλεσίνη, το Μαρτίνο και τη Λιβαδειά υψώνουν τη φωνή τους ν' ακουστεί ανάμεσα στις θορυβώδεις, χυδαίες τηλεοράσεις και την ηχορύπανση των δούλων της σκυλάδικης νοοτροπίας στις μεγαλουπόλεις. Φωνή καθάρια, με άποψη. Δική τους».

Ο Ζάικος γράφει από καρδιάς και πιάνει την ουσία, το είναι, αυτού τού ξεχωριστού γκρουπ, που τα δίνει όλα, πάντα με σημείο αναφοράς το blues, τόσο στα live, όσο και στη δισκογραφία.

Έτσι και στο “Time Tricks” [Anazitisi, 2016] οι Small Blues Trap, δηλαδή ο Παύλος Καραπιπέρης φωνή, φουσαρμόνικα, κιθάρες, κρουστά, ο Λευτέρης Μπέσιος μπάσο και ο Παναγιώτης Δάρας κιθάρες, βιολί, κρουστά, πράττουν εκείνο που ξέρουν καλύτερα απ' όλα.

Όντας στηριγμένοι στα blues να πηγαίνουν παραπέρα, να βαδίζουν σε νέες ατραπούς, έχοντας ως «φώτα πορείας» όχι μόνο τους κλασικούς πατέρες του είδους (ακουστικούς και ηλεκτρικούς), αλλά και διάφορους άλλους μέσα στα χρόνια δημιουργούς, που έδωσαν στα blues μιαν άλλη χροιά, μπολιάζοντάς τα με περισσότερα ιδιωματικά στοιχεία. Δύο απ' αυτούς τους «άλλους δημιουργούς», που στοιχειώνουν και τις συνθέσεις των Small Blues Trap, είναι ο Tom Waits και ο Captain Beefheart. Small Blues Trap

Στέρεο blues-rock λοιπόν, αλλά, είπαμε, όχι σαν εκείνο που αναμένει ν' ακούσει ο καθείς, βουτηγμένο σε μια σκοτεινή, ας την πούμε έτσι, ατμόσφαιρα. Στίχοι με άλλα λόγια που διακρίνονται για τις αναφορές τους σε ορισμένα στοιχεία της blues τραγουδοποιίας (όπως τα τυχερά παιγνίδια), στην έλλειψη ουσιαστικής επαφής στη σύγχρονη μεγαλούπολη, στην ανάγκη για υπέρβαση των καθημερινών δυσκολιών, όπως και σε μίαν... αποκέντρωση, θα έλεγα, σωμάτων τε και ψυχών.

Όλα αυτά ντύνονται με ωραίες μουσικές, μέσα στις οποίες μπορείς ν' ανακαλύψεις δυνατά περάσματα (π.χ. ο συνδυασμός resonator κιθάρας και βιολιού στο "A strange shade of red"), ικανά να διαμορφώσουν άψογα τραγούδια, όπως το "Time tricks", το "I wish I could fly" ή το "I'm leaving this town".

Το "Time tricks" θα ολοκληρωθεί με το τριμερές... φασματικό instrumental "Resurrected Jesse James returns back home – From the land of the dead – To take care of unpaid matters", που είναι ένας blues-rock κόσμος από μόνο του. Πολύ ωραίο κλείσιμο από ένα συγκρότημα, που ξέρει να δημιουργεί στο διάβα του τις ατμόσφαιρες που ποθεί.

Δισκογραφία

1. Small Blues Trap [Shelter Home Studio, 2004]
2. Our Trap [Shelter Home Studio, 2005]
3. Crossroad Ritual [Shelter Home Studio, 2006]
4. Various: Magic Bus Sessions [Δίκτυο, 2008]
5. Red Snakes & Cave Bats [Shelter Home Studio, 2010]
6. The Longest Road I Know (featuring Georgia Sylleou) [Shelter Home Studio / Anazitisi, 2013]
7. Time Tricks [Anazitisi, 2016]

Επαφή: www.anazitisirecords.com

<http://diskoryxeion.blogspot.gr/2016/07/no-mans-land-small-blues-trap.html>

LIFO
ΛΕΥΚΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ / WHITE POLITES

ΔΙΣΚΟΡΥΞΕΙΟΝ / VINYLMIKE
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Από την ΦΩΤΙΑ ΤΡΩΤΣΑ

Η εποχή ως γνωστόν, και σε σχέση με τη μουσική, προσφέρεται για τα πάντα. Έτσι, όλες οι κατευθύνσεις του ευρύτερου ροκ δηλώνουν παρούσες, καθώς όλα παίζουν και όλα σκοραρίζονται ξανά στο τραπέζι. Τα συγκροτήματα μπορούν να διαλέξουν ό,τι γουστάρουν και τους πάει καλύτερα από τα 60 χρόνια της ροκ ιστορίας (από το rock n' roll και το rockabilly, μέχρι το beat και το garage, και από το ψυχδετικό ροκ και το progressive, μέχρι το blues rock, το country rock και το hard rock), αναπτύσσοντας πολλές φορές νέες και πρακτικές δημιουργώντας τα δικά τους νεότερα υφάρδια (stoner, americana και τόσα άλλα).

Τα ελληνικά συγκροτήματα, φυσικά, δεν διαφέρουν ως προς αυτό. Κινούμενα στις ίδιες πάνω-κάτω γραμμές, μας δείχνουν το πόσο, πραγματικό και πρακτικό, μετράνε. Και αν μιλάμε, όπως εδώ, για τους κατονομαζόμενους No Man's Land και βεβαίως για τους νεότερους, αλλά επίσης ξεχωριστούς Small Blues Trap, τότε κάθε καινούρια πρόταση, κάθε καινούρια δική τους πρόταση, δεν μπορεί παρά να αντιμετωπίζεται με το αυλόγιο ενδιαφέρον και τη δέουσα προσοχή.

SMALL BLUES TRAP "Time Tricks"

Small Blues Trap

Κάνετε, σ' έναν πολυάπειρο δίσκο των Small Blues Trap, το "Red Snakes & Cave Bats" [Shelter Home Studio] του 2010, ο Ηλίας Ζάκας –η ψυχή των blues στην Ελλάδα εδώ και 30+ χρόνια μαζί με το συγκρότημά του Blues Wire– έγραφε:

«Οι Small Blues Trap αγαπούν το μπουζ, Αναντίρητη. Μαζί όμως αγαπούν και τους ήχους του κόσμου και της καρδιάς, την αγά των βάλτων της Λουίζινα, τα ξεκοκάριστα πιάνο, τις ασπράδαυρες πανιές, τη μυρμηδιά του Αγκάλου, τις βραγχρές νύχτες στους αυτοκινητόδρομους, τις μεταλλικές κιάρες, τα φορεμένα ρούχα και τα ραζασαμένα χέρια. Και πάνω απ' όλα αγαπούν να σκέφτονται, να προβληματίζονται και να δημιουργούν. Παιδιά σαν τους Small Blues Trap, ζώντας στην ελληνική επαρχία, παλεύοντας με θεούς και δαίμονες, είναι οι αληθινοί ήρωες της προσπάθειας για κάτι καλύτερο στη μουσική μας πραγματικότητα. Από τη Μακεδονία, το Μαρτίνο και τη Λιβαδικά υψώνουν τη φωνή τους ν' ακουστεί ανάμεσα στις θορυβώδεις, χυδαίες τηλεοράσεις και την ηχορύπανση των δρόμων της σκυλαδικής υιοστορίας στις μεγαλουπόλεις. Φωνή καθήρια, με άποψη, δική τους».

Ο Ζάκας γράφει από καρδιάς και πίνει την ουσία, το είναι, αυτού του ξεχωριστού γκερουπ, που τα δίνει όλα, πάντα με σημείο αναφοράς το blues, τόσο στο live, όσο και στη δισκογραφία.

Έτσι και στο "Time Tricks" [Anazitis, 2016] οι Small Blues Trap, δηλαδή ο Πάλλας Καραγιάννης φωνή, φυσωμόνικα, κιάρες, κρουστά, ο Λευτέρης Μπίτσας μπάσο και ο Παναγιώτης Δάρας κιάρες, βιολί, κρουστά, πνέτουν εκείνο που ξέρουν καλύτερα απ' όλα.

Όντας στηριγμένοι στα blues να πηγαίνουν παραπέρα, να βολίζουν σε νέες απραξίες, έχοντας ως «φύλα παρτίδας» όχι μόνο τους κλασικούς πατέρες του είδους (ακουστικούς και ηλεκτρικούς), αλλά και διάφορους άλλους μέσα στα χρόνια δημιουργούς, που έδωσαν στα blues μια άλλη χροιά, μπολιάζοντάς τα με περισσότερα ιδεωτικά στοιχεία. Δύο απ' αυτούς τους «άλλους δημιουργούς», που στοιχειώνουν και τις συνθέσεις των Small Blues Trap, είναι ο Tom Waits και ο Captain Beefheart.

Small Blues Trap

Στέρεο blues-rock λατύν, αλλά, είπαμε, όχι σαν εκείνο που αναμένει ν' ακούσει ο καθείς, βουτηγμένο σε μια σκοτεινή, ως την ποίμα έτσι, ατμόσφαιρα. Σίγχοι με άλλα λόγια που διακρίνονται για τις αναφορές τους σε ορισμένα στοιχεία της blues τραγουδοποιίας (όπως τα τυχερά παιχνίδια), στην ελληνική ουσιαστικής επαφής στη σύγχρονη μεγαλοπόλη, στην ανάγκη για υπέρβαση των καθημερινών δυσκολιών, όπως και σε μια... αποκέντρωση, θα έλεγα, σκαμάνων τε και ψυχών.

Όλα αυτά ενώνονται με ωριπές μουσικές, μέσα στις οποίες μπορείς ν' ανακαλύψεις δυνατά περάσματα (π.χ. ο συνδυασμός resonator κιάρας και βιολιού στο "A strange shade of red"), ησυχά να διαμορφώσουν άφρονι τραγούδια, όπως το "Time tricks", το "I wish i could fly" ή το "I'm leaving this town".

Το "Time tricks" θα ολοκληρωθεί με το τριμερές... φραστικό instrumental "Resurrected Jesse James returns back home - From the land of the dead - To take care of unpaid matters", που είναι ένας blues-rock κόσμος από μόνο του. Πολύ ωραίο κλικαίμο από ένα συγκρότημα, που ξέρει να δημιουργεί στο δάβω του τις ατμόσφαιρες που νοθεί.

